VAN ZOYS TOT SOEST

TIJDSCHRIFT VAN DE
"HISTORISCHE VERENIGING SOEST"

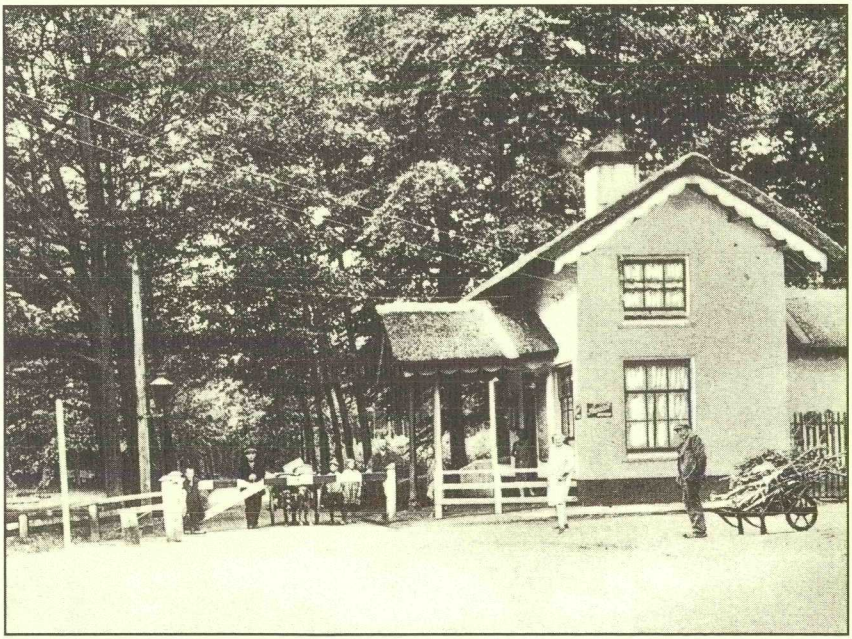

20e JAARGANG nr. 1 - zomer 1999

Foto omslag:

De ' Veenhuizertol', hoek Koningsweg/Jachthuislaan.
Sinds 1998 weer Soester grondgebied na grenscorrecties tussen Soest en Baarn.

Historische Vereniging Soest
Opgericht 8 mei 1980.

Bestuur:

Voorzitter	: W.P. de Kam, Emmalaan 3, Soest
Secretaris	: Mevr. E.M. Stolwijk, Kruisweg 2, Soest. Telefoon 035-6017113
Penningsmeester	: A.F.M. Krijger, Clemensstraat 54, Soest
Overige leden	: R.P. van Dorresteijn, Kolonieweg 6a, Soest
	A.J. van den Dijssel, Irenelaan 7, Soest
	J.E.J. Hilhorst, Plasweg 57a, Soest
	W.C.J.M. Peters, van Mecklenburglaan 24, Soest
	W. Routers, Cimbaal 19, Soest.
Redactiecommissie	: J.E.J. Hilhorst
	W.P. de Kam
	W.C.J.M. Peters
	A.F.M. Krijger
Redactie-adres	: Plasweg 57a, telefoon: 035 - 6018639
	E-Mail: johhilh@casema.net
Homepage	: www.soest.nl/hvs

Omslag : W. Routers
Grafische verzorging : Drukkerij Practicum BV, Torenstraat 22a, Soest
Alle rechten voorbehouden.

Overname uit deze uitgave is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van het bestuur van de Historische Vereniging Soest.

PIET VAN DOORN
GEMEENTEPENNING VAN SOEST

Van de 19 jaar dat de Historische Vereniging nu bestaat was de heer Piet van Doorn 17 jaar de voorzitter. Onder zijn leiding is de vereniging uitgegroeid tot een vereniging van meer dan 300 leden die ook actief zijn in verschillende werkgroepen. Voor zijn inzet voor de Historische Vereniging, maar ook voor zijn activiteiten voor de Stichting Zwembaden, de zwemvereniging de Duinkikkers en de commissie sportuitwisseling Soest-Soest (Dld), ontving Piet van Doorn op 23 maart jl. tijdens de jaarvergadering van de Historische Vereniging Soest uit handen van Burgemeester J. de Widt de Gemeentepenning Soest.

DE VOORZITTER

Wil je je even voorstellen?
Dat was de vriendelijke doch resolute vraag van Johan Hilhorst, voorzitter van de redactiecommissie van dit blad.
Nou, daar ga ik dan.
Mijn naam is Wim de Kam. Ik aanschouwde het levenslicht in 1944 te Kamperland op het eiland Noord-Beveland in Zeeland. Daar was ik de negende telg in een gezin dat daarna nog uitgroeide tot een tiental.
Na het doorlopen van de lagere- en middelbare school waar mijn lievelingsvak - hoe kan het ook anders - geschiedenis was, ben ik op 16 jarige leeftijd gaan werken bij de toenmalige gemeente Domburg als leerling-ambtenaar. Na de militaire dienstplicht in 63/64 heb ik Zeeland verlaten. Ik ben toen gaan werken bij de gemeente Hendrik-Ido-Ambacht. Daar heb ik mijn vrouw ontmoet.
Samen met haar en later onze drie kinderen heb ik vervolgens gewoond en gewerkt in de gemeenten Berkel en Rodenrijs, Heerhugowaard, Uitgeest en Castricum. Na mijn benoeming tot gemeentesecretaris van Soest in 1986 zijn we gaan wonen in de Emmalaan nr.3 te Soest. Daar wonen we nu nog samen, want de kinderen zijn inmiddels - zoals dat heet - de deur uit.

Na mijn komst in Soest heb ik me al snel verdiept in de recente historie van Soest. Ik heb alle Soester Couranten doorgenomen en aan de hand daarvan veel aantekeningen gemaakt en locaties bezocht. Ik vind dat wanneer je voor de gemeenschap werkt je daarbij betrokken moet voelen en ook kennis moet hebben van de historische wortels. Bovendien wilde ik iets met de geschiedenis gaan doen. Eerst heb ik echter voorrang gegeven aan de uitvoering van een andere wens. In 1990 ben ik gestart met de studie Cultuurwetenschappen aan de Open Universiteit. Na afronding van de studie in 1997 kwam er weer ruimte voor andere activiteiten. Zo werd ik gevraagd regelmatig een bijdrage te leveren aan dit blad.
Bovendien ben ik samen met anderen bezig met de voorbereiding van een thema-boek over de ruimtelijke ontwikkeling van Soest in de 20e eeuw.

Eén van de activiteiten die ik de afgelopen jaren naast werk en studie heb gedaan was het jaarlijkse optreden als Thomasvaer met mijn partner Pieternel tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst van de gemeente. Pieternel werd vertolkt door Els Stolwijk. Zij is secretaris van de Historische Vereniging. U raadt het al. Zij heeft mij op innemende doch democratisch gelegitimeerde wijze het bestuur van de vereniging binnengeloodst. Nadat haar dat gelukt was deelde ze mee dat ze de stuurhut gaat verlaten. Na zo vele inspannende jaren heeft ze daartoe alle recht. Gelukkig is het nog niet zover en kan ik nog even van ook van haar kennis en ervaring gebruik maken.
Trouwens over vele inspannende jaren gesproken. Ook mijn voorganger Piet van Doorn had er bijna 18 jaar opzitten als voorzitter. Terecht dat hij mede daarvoor tijdens de jaarvergadering van de vereniging uit handen van de burgemeester de gemeentepenning heeft ontvangen. Ook langs deze weg wil ik Piet nogmaals bedanken voor zijn inzet en werk voor de Historische Vereniging. Ik durf niet te beloven dat ik het zo lang als voorzitter zal uithouden.
Nu echter ga ik met veel zin aan de slag want er is veel werk in de historische winkel.

Wim de Kam

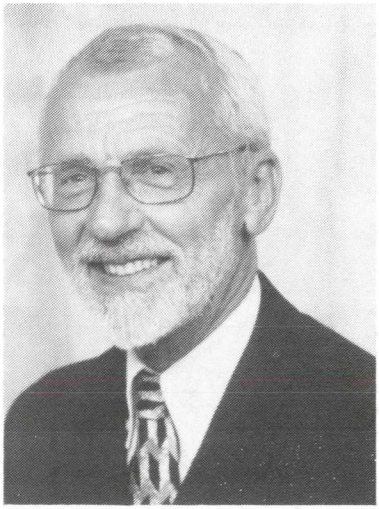

EEN ONBEKEND SOESTER MONUMENT

(naar gegevens uit het groene monumentenboek)

H Gerth

Soest heeft veel bekende en onbekende monumenten. Monumenten zijn altijd te herkennen aan het blauw-witte of groen-witte schildje dat ergens op de gevel is bevestigd ter herkenning dat het gebouw een rijks- of gemeentelijk monument is. Deze keer een onbekend gemeentelijk monument n.l. Biltseweg nr 51.
Dit is een blokvormig huis dat vanaf de Biltseweg goed te zien is te midden van de weilanden en de bossages. De oprijlaan is een boslaan en komt links bij het huis uit. Voor het huis staat links een eik en rechts een grote beuk. De sloot die voor het huis langs loopt is een restant van de Pijnenburger Grift. Het gebouw heeft een nagenoeg vierkante plattegrond en bestaat uit een bouwlaag met een zolderverdieping onder een afgeplat schilddak. Het is gebouwd in 1898 in opdracht van de familie Staal en heeft een grote architectonische waarde.
De voorgevel is symmetrisch met in het midden de voordeur met bovenlicht en aan beide zijden een T-venster. De achtergevel heeft drie T-vensters, waarboven in het midden een dakkapel. De linker zijgevel is blind en de rechter zijgevel heeft een kleine uitbouw met deur.
Links van het huis is in 1997 een garage in stijl bijgebouwd.
Aan de voorzijde zit een gevelsteen met de tekst "De eerste steen is gelegd door Sophia Hendrika Staal den 25 sten maart 1898".

JHR. P.P. DE BEAUFORT. BURGEMEESTER VAN SOEST VAN 1923 -1925

Wim de Kam

Met ingang van 16 november 1923 werd opnieuw een telg uit het geslacht De Beaufort benoemd tot burgemeester van Soest. Ditmaal was het Jonkheer Pieter Paul de Beaufort.
Hij volgde op mr.dr.J.A.A.H. de Beaufort die van 1914 tot aan 1 november 1923 burgemeester was van Soest en waaraan in het vorige nummer van dit blad (19e jaargang nr.4, voorjaar 1999) aandacht is geschonken. De scheidende en nieuw aantredende burgemeesters waren achterneven. Voor een overzicht van de stamverwantschap wordt verwezen naar het vorige artikel (19e jaargang nr.4). Nu de schijnwerpers gericht op Jhr.P.P. de Beaufort.

Hij werd geboren op 2 oktober 1886 te Baarn. Zijn vader Jhr.Binnert Philip de Beaufort was van 1885-1897 burgemeester van Baarn en Eemnes en daarna te 's-Gravenhage tot aan zijn overlijden in 1898.
Na de middelbare school werkte jhr.P.P. de Beaufort op verschillende secretarieën in ons land. De laatste daarvan was Maarssen waar hij tot aan de mobilisatie in 1914 werkzaam is geweest. Hij diende als reserve-officier der Cavalerie van 1914-1917 het vaderland.
In 1917 werd hij benoemd tot burgemeester van Abcoude. Hij was lid van de CHU.
Daarvoor was hij in 1915 gehuwd met Jvr.A.H.Hooft Graafland.
Het echtpaar kreeg 3 kinderen (2 meisjes en 1 jongen).

In 1923 volgde zijn benoeming tot burgemeester van Soest waar het burgemeestersechtpaar zich vestigde in een pand aan de Burg.Grothestraat.
De gemeente Abcoude was blijkbaar een goede springplank om zich in Soest te vestigen want na De Beaufort kwamen ook de latere burgemeesters des Tombe en baron Bentinck vanuit Abcoude naar Soest.
Het verblijf van jhr.P.P. de Beaufort in Soest heeft slechts 2 jaar geduurd. Opmerkelijk kort voor een ambtsperiode van een burgemeester.
Bij zijn afscheid in november 1925 maakte het oudste raadslid Peter van den Breemer daar een opmerking over want zo zei hij:

"Mijnheer de voorzitter, uw heengaan heeft in onze gemeente veel verbazing gewekt en niet minder ben ik verbaasd geweest, omdat u mij nog zo kort geleden aanspoorde te blijven toen ik mijn ontslag als raadslid wilde nemen wat u mij afraadde, doet u thans zelf. Ik zal maar denken, burgemeester, om een boeren spreekwoord te gebruiken: brie is geen briezak. Het is wel allebei water en meel, maar lang niet hetzelfde. Zo zal het ook hiermede zijn. U is burgemeester, en ik ben maar raadslid, dat is ook lang hetzelfde niet. Wat ik niet mag doen, mag u wel doen. Het is voor Soest niet gewenst dat er telkens een nieuwe burgemeester komt, want voor dat een burgemeester in deze uitgestrekte gemeente zich een beetje in de toestanden heeft ingewerkt is er veel tijd verstreken"

De burgemeester zei bij zijn afscheid in Soest dat hij eerst na lange innerlijke strijd ertoe gekomen was mee te dingen naar het burgemeestersambt van Driebergen en Rijssenburg en dat redenen van meer persoonlijke aard hem daartoe hadden doen besluiten.
In Driebergen volgde jhr.P.P. de Beaufort zijn oom Jhr.mr.H.W.L. de Beaufort op als burgemeester. Hij bleef daar tot aan 1 januari 1952 toen hij de pensioengerechte leeftijd had bereikt.
Bij zijn afscheid, dat o.a. werd bijgewoond door burgemeester baron Bentinck en gemeentesecretaris Batenburg uit Soest, liet de Beaufort merken Soest niet te zijn vergeten. Hij sprak over een gemeente waar hij met heel veel plezier had gewerkt, *"zij het dan"*, zo merkte hij op *"dat hij altijd het gevoel had dat de gemeente ten achter werd gesteld bij de gemeente Baarn."*
Lang heeft burgemeester P.P. de Beaufort niet van zijn pensioen kunnen genieten. In maart 1953 is hij overleden. Overigens tobdehij al geruime tijd met zijn gezondheid in de laatste jaren van zijn ambtsperiode.
Mede door zijn houding tijdens de oorlog, toen hij door de Duitsers werd ontslagen, was hij zeer geliefd bij de gemeenschap van Driebergen-Rijssenburg.
In de provincie Utrecht heeft hij zich zeer beijverd voor het behoud van het natuur- en stedenschoon. Zo was hij actief betrokken bij het welstandstoezicht.

Medewerkers gevraagd !!!

MONDELINGE GESCHIEDENIS VAN SOEST EN SOESTERBERG

Het bestuur van de Historische Vereniging heeft besloten in samenwerking met Radio Soest een project te starten onder de naam "Mondelinge geschiedenis van Soest en Soesterberg". Het gaat om het vastleggen, bewaren en toegankelijk maken van verhalen over belevenissen, ervaringen, kennis, herinneringen van mensen in en over Soest en Soesterberg. Daarbij gaat het er om via hun eigen verhaal ook meer kennis te vergaren over de straat, de buurt, de wijk enz.
Mondelinge geschiedenis is een methode van geschiedbeoefening waarbij het menselijk geheugen de belangrijkste historische bron vormt. Daarbij realiseert men zich dat er soms bij herinneringen een vertekening optreedt. Door de mondelinge bronnen echter met elkaar in verband te brengen en ook een relatie te leggen met schriftelijke bronnen kan er toch een redelijk betrouwbaar beeld
ontstaan.
Mondelinge geschiedenis wordt ook wel beschouwd als de geschiedwetenschap van de man/vrouw in de straat, als de discipline die de gewone man/vrouw een stem geeft in het 'officiële' verhaal van de geschiedenis. Het is een methode die niet zozeer resulteert in betere of meer realistische, maar wel in nieuwe, andere kennis. Het biedt mogelijkheden om de werkelijkheid zoals die door mensen is ervaren, in kaart te brengen. Het gaat om de "beleefde" werkelijkheid. Menselijke ervaringen laten meerdere werkelijkheden zien, die gekleurd zijn door de manier waarop zij betrokken waren bij de gebeurtenissen of er tegen aankeken. Er ontstaat zo een veelkleurig palet.

Het opzetten en uitvoeren van zo'n project is geen kleinigheid die in een handomdraai gestalte kan krijgen. Uit oriënterende gesprekken met dr. Fridus Steijlen van de Universiteit van Leiden, die coördinator is van het project mondelinge geschiedenis Indonesië en veel ervaring heeft met deze methode is gebleken dat er veel bij komt kijken. Hij heeft overigens aangeboden bij de opzet te helpen.

Het kost in de eerste plaats tijd en inspanning van denk- en doe-krachten. Daarom worden mensen gevraagd die geïnteresseerd zijn in dit project om met ons mee te denken en te werken in een werkgroep. U kunt zich daartoe aanmelden bij Wim de Kam, Emmalaan 3 te Soest (tel. nr. 035 - 5880048).

Uiteraard gaat het uiteindelijk om de mensen die de verhalen vertellen. We proberen een lijst van namen aan te leggen van mensen waarvan we de levensverhalen willen vastleggen. Als u mensen kent die naar uw mening in aanmerking komen om hun verhaal over belevenissen/gebeurtenissen in Soest en/of Soesterberg te vertellen dan zal het op prijs worden gesteld indien u de namen daarvan doorgeeft. Ook dat kan bij Wim de Kam (tel. nr. 035 - 5880048). Let wel: het gaat om verhalen over alledaagse dingen als de jeugd, de school, het werk, het gezin, het verenigingsleven, het eten, het uitgaan, de feesten , de buren, de straat, enz. enz.
Het zal waarschijnlijk nodig zijn dat er in eerste instantie een selectie wordt gemaakt van de mensen die in aanmerking komen voor een interview.
Prioriteit ligt om praktische en voor de hand liggende redenen bij mensen die kunnen verhalen over de periode vóór de oorlog 1940-945.

Medewerkers gevraagd !!!

DE FAMILIE VAN DEN DEIJSSEL / VAN DEN DIJSSEL IN SOEST (2)

J. van Kleinwee-van den Dijssel m.m.v. G.J.M. Derks
Werkgroep Genealogie

In het vorige nummer heeft u kennis kunnen nemen van het wel en wee van de oudste generaties en van de tak "Van den Deijssel". Dit tweede deel behandelt de tak "Van den Dijssel".

Helmus van den Dijssel (1822-1878) en zijn gezin

Helmus van den Dijssel, geboren te Soest op 6 september 1822, was boerenknecht, landbouwer en wagen-maker. Hij was 35 jaar oud toen hij op 10 februari 1858 te Hilversum trouwde met zijn achternichtje Antje Broek (1829-1902). Beider grootmoeders van moeders kant waren zussen. Voor dit huwelijk was dus kerkelijke dispensatie nodig. Door de pastoor werden zij aangemerkt als "pauperes" (arme lieden), omdat ze de kosten daaraan verbonden niet konden betalen. Hij was boerenknecht, zij boerenmeid en het geld was nodig voor de luiermand!

Helmus en Antje woonden na hun huwelijk aanvankelijk te Hilversum waar negen kinderen werden geboren. Twee daarvan zijn jong overleden. In april 1871 keerden zij met zeven kinderen naar hun geboorteplaats terug, waar het gezin met nog een dochter werd uitgebreid. In Soest konden zij de boerderij (Kerkpad ZZ 3) huren van zijn oom Anthonie van Logtensteijn, gehuwd geweest met Rijkje van Logtensteijn, een jongere zuster van de moeder van Helmus. Anthonie stopte namelijk met boeren. In maart 1871 liet hij de hele boedel publiek veilen. Helmus van den Dijssel kocht uit de boedel van zijn oom vier pinken, voorts enkele botertonnetjes en nog wat ander kleingoed.

Helmus overleed op 14 september 1878 en liet zijn vrouw met acht nog minderjarige kinderen achter. Antje bleef aanvankelijk met haar kinderen op de boerderij wonen. Op 12 april 1902 is zij overleden.

Lange Brinkweg 11-12, gebouwd ca. 1890 in opdracht van Arie van den Dijssel en Wilhelmina van Thienen

Het oudste kind was Stijntje van den Dijssel (1858-1929). Zij trouwde te Soest op 8 juli 1896 met Gijsbertus Middelman (1836-1909), weduwnaar van Trijntje Zieltjes en zoon van Gijsbert Middelman en Maria Dijkmans, welke laatste uit België afkomstig was.
Uit hun huwelijk is een zoon bekend. Stijntje hertrouwde vermoedelijk te Hilversum voor de tweede maal met Leonardus Wilhelmus Sabel. In 1929 is zij in Hilversum overleden.

Op Stijntje volgden drie jongens, Arie, Bart en Toon. Arie van den Dijssel (1859-1925) was de oudste zoon. Hij zette het wagenmakersbedrijf in Soest voort. Zijn gezin wordt verderop behandeld.
De tweede zoon Bart van den Dijssel (1860-1920) was arbeider en handelaar in brandstoffen. Bart was niet getrouwd en woonde op het Kort End, naast de spoorlijn (vroeger Korte Brinkweg 35).
Volgens overlevering zou zijn huisje bij de overstroming in 1916 flink in het water hebben gestaan. Zijn klompen dreven bij het wakker worden al voor de bedstee. Mijn vader is als 17-jarige mee naar zijn begrafenis geweest en zou nog nooit zoveel plezier gehad hebben!

Antonius van den Dijssel (1862-1941) was bijgenaamd "Toon met de grote oren". Toon woonde te Hilversum en was aanvankelijk landbouwer en arbeider maar heeft later ook het beroep van slager uitgeoefend. Zijn worst kon je zelfs op Goede Vrijdag eten, zo ging het in de familie!

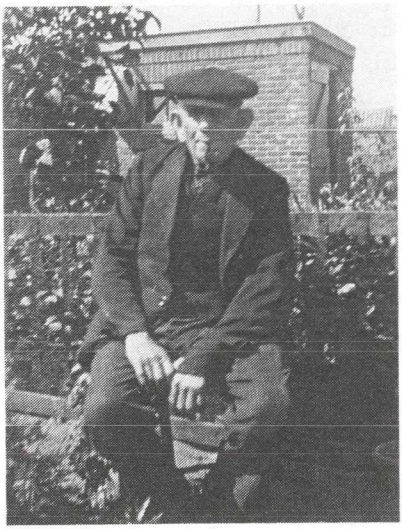

Antonius van den Dijssel (1862 - 1941), alias 'Toon met de grote oren'

Hij was op 23 mei 1896 in Soest getrouwd met Teunisje van Doorn (1869-19??), dochter van Willem van Doorn en Heintje Roest.
Toon van den Dijssel had acht dochters en een zoon, allen geboren te Hilversum. Drie van hun dochters hebben in Soest gewoond, namelijk Hendrika Anna (1898-1981) getrouwd met Rijk van Doorn, Wilhelmina Helena (1900-1976), getrouwd met Jan Carel van Wierst en Geertruida Antonia (1902-1971), getrouwd met Marinus Johannes Mulder.

De vierde zoon was mijn opa : Jan van den Dijssel (1864-1927). Tot 1910 was hij caféhouder en kleermaker te Soest. Mogelijk is hij eerst bij zijn gelijknamige oom Jan kleermakersleerling geweest. Op 31 januari 1902 trouwde hij te Soest met Wilhelmina van den Hoed (1874 -1933), dochter van Anthonie van den Hoed en Geertruij Broek. In Soest werden hun eerste vier kinderen (drie jongens en een meisje) geboren. Na een brand welke omstreeks 1909/1910 uitbrak in het huis - vermoedelijk door het spelen met lucifers van mijn toen

zes-jarige vader - vertrok het gezin naar Utrecht. Met het geld van de verzekering kocht hij daar een cafeetje, maar het was op de kijkavond gratis drinken - wat hij niet wist. U raadt het al : nà de koop kwamen er weinig of geen klanten en het gezin moest verhuizen. Opa verdiende in Utrecht de kost voor zijn gezin - waar inmiddels nog twee zonen waren bijgekomen - met kleermaken, scholen schoonmaken en daar in de winter de kachels aan te maken en te vullen. De oudste kinderen (zoon en dochter) moesten daarbij ook hun handen uit de mouwen steken. 's Zomers ging hij bij zijn zus Antje - gehuwd met Piet van Roomen - kelneren.
Over de brand werd bij ons thuis vroeger angstvallig gezwegen; de reden zou met het beroep van mijn vader (brigadier bij de gemeente-politie) te maken hebben gehad. Zijn zus en jongere broer, destijds respectievelijk vijf en drie jaar oud, wisten me alleen te vertellen dat zij via een glazen dak (van de serre ?) gevlucht waren. Wie weet hier meer van?
Opa moest niets van het "Gild" hebben. Hij scheen het altijd over drinkebroers gehad te hebben. Of dit gebaseerd was op jaloezie omdat hij geen lid mocht worden - hij was immers in Hilversum geboren - durf ik niet te zeggen, onmogelijk is het niet. Of dit bij zijn broers ook parten heeft gespeeld weet ik niet.

Op mijn opa volgden weer enkele meisjes, namelijk : Naatje, Antje en Jans van den Dijssel.

Naatje van den Dijssel (1868-1940) - eigenlijk Helena – trouwde te Soest op 24 augustus 1895 met Theunis Dijkman (1862-1939), melkslijter te Soest en later in Hilversum. Hij was een zoon van Arie en Oetje van den Hoed.
Antje van den Dijssel (1869-1924) kwam al eerder ter sprake bij haar broer Jan. Zij was getrouwd met Piet van Roomen (1865-1934), melkhandelaar in Hilversum in de voormalige tolgaarderswoning aan de Soestdijker-straatweg. In 1901 werd de melkhandel uitgebreid met een café. Nog altijd zwaaien nazaten van het echtpaar Van Roomen-van den Dijssel de scepter in café "het Tolhuis".
Jans van den Dijssel (1871-1949) was de jongste dochter en de enige uit het gezin die in Soest geboren werd. Zij trouwde in Bussum op 22 februari 1905 met Lambertus Fokker (1861-1931), weduwnaar van Wilhelmina Willard. Jans was huishoudster bij Lambertus na het overlijden van zijn vrouw. Volgens de familie-overlevering had zij zich

voor een jaar verhuurd, zoals dat vroeger gebruikelijk was. Na het jaar bij de afrekening vroeg Lammert of zij met hem wilde trouwen. Dat werd bevestigend beantwoord, waarna Lammert meteen het jaargeld opstreek als bruidsschat en Jans dus een jaar voor niets had gewerkt! Ook scheen hij altijd de grootste stukken vlees uit de pan te vissen en deed dat dan zeer verwonderd met de uitroep: "dat schiet Lambertussie", wat een gevleugelde uitdrukking in de familie werd, vooral als er bij een schepje jus een paar draadjes vlees zaten.

Arie van den Dijssel (1859-1925) en nakomelingen

Arie van den Dijssel werd op 4 oktober 1859 in Hilversum geboren. Hij zal bij de ongehuwde broers van zijn vader in de leer zijn geweest en nam later hun wagenmakerij aan de Korte Kerkstraat over. Op 7 augustus 1886 trouwde hij te Soest met Wilhelmina van Thienen (1858-1913). Haar ouders - Jan van Thienen en Cornelia Butzelaar - dreven een bakkerij op de hoek van het Kerkpad en de Korte Kerkstraat, in het pand waarin nu café "De Kuil" is gevestigd. Omstreeks 1890 liet Arie aan de Lange Brinkweg een nieuwe woning met wagenmakerij bouwen (thans Lange Brinkweg 11-13). In deze tijd werkten in de wagenmakerij verschillende knechten mee. Er werden vooral boerenkarren gemaakt, maar ook wel rijtuigen, koetsen, ploegen en ander gereedschap.

Arie van den Dijssel (1859-1925) en Wilhelmina van Thienen (1858 - 1913)

Van Arie is nog de volgende anekdote bekend. Hij had - in ieder geval binnen de familie - de bijnaam van "Luie Arie". Die zou hij te danken hebben aan het feit, dat toen hij op zekere dag – in gesprek met een of meer andere mannen - door een passerende dame naar de weg werd gevraagd. Met zijn handen in zijn zak – het zal koud geweest zijn - wees hij haar met zijn been en voet de weg. Toen zij buiten gehoorafstand was, vroeg de ander hem: "Weet je wie die dame was?" "Nee" - zal het antwoord geweest zijn. "Wel, dat was Koningin Emma!"
En zo is het gekomen dat later neven, nichten en zelfs achterneven en -nichten, als ze niet opschoten werden toegesproken met : "Schiet eens op, luie Arie!"
"Luie" Arie overleed te Soest op 23 december 1925; zijn vrouw was hem in 1913 voorgegaan. Uit hun huwelijk werden twaalf kinderen geboren, waarvan twee meisjes jong zijn gestorven. De oudste dochter "Keetje" (1887-1904) werd maar 16 jaar. In het kort volgen nu enige wetenswaardigheden van de de overige negen kinderen.

De oudste zoon Willem van den Dijssel (1888-1959) was wagenmaker in Bussum, waar hij op in 1917 was getrouwd met Catharina Maria Post.
De tweede zoon was Jan van den Dijssel (1889-1970) alias "Jan Rad". Hij nam de wagenmakerij van zijn vader aan de Lange Brinkweg over.

Jan van den Dijssel (1889-1970) aan het werk in zijn manchesterbroek

Kort na de Tweede Wereldoorlog werd er gewerkt aan een bijzondere klus : het Koninklijk Huis gaf opdracht om voor de jonge prinsesjes een ponywagen te bouwen!

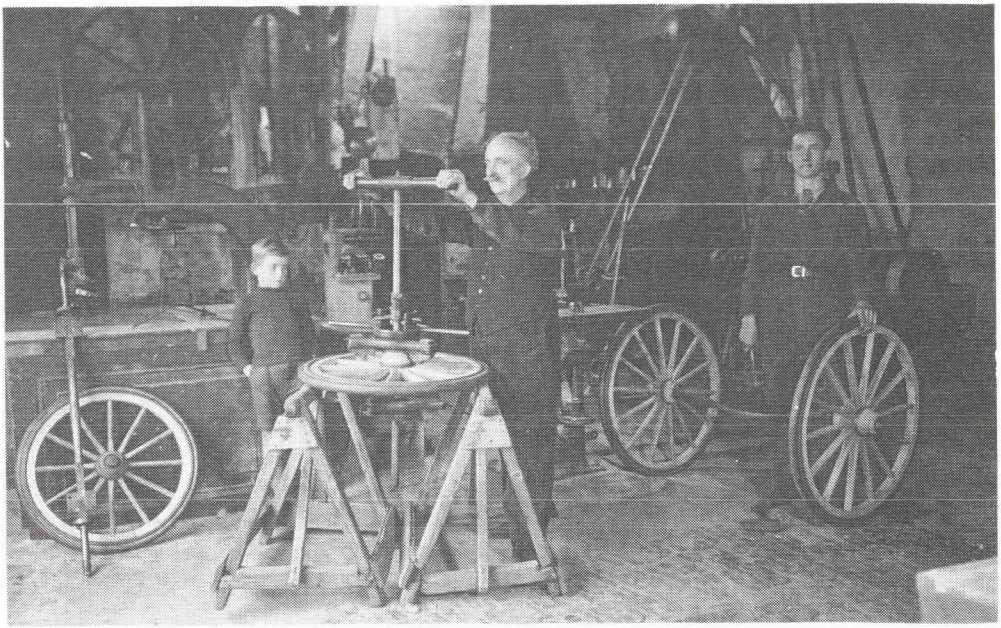

In de wagenmakerij, kort na de Tweede Wereldoorlog.Jan van den Dijssel (1889-1970) werkende aan de ponykar voor de prinsesjes, geflankeerd door zijn jongste zoon Carel (1939) en zijn oudste zoon Anton (1926).

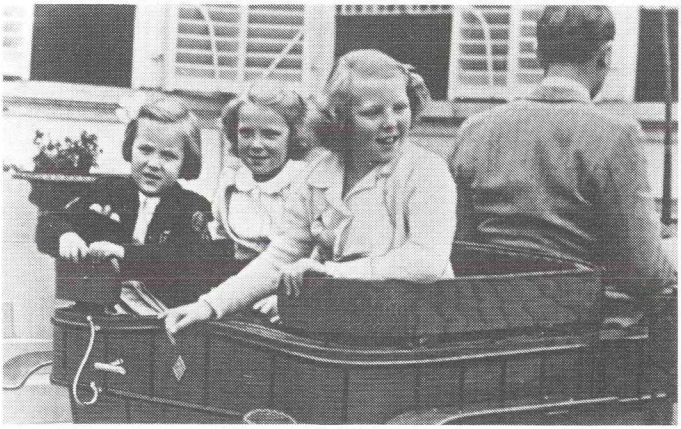

De prinsessen Margriet, Irene en Beatrix in de ponykar.

Jan was in 1926 getrouwd met Aaltje Huurdeman, een boerendochter afkomstig van Hoogland. Jan was meer vakman dan zakenman, maar Aaltje was een echte zakenvrouw. Hij was jarenlang lid van het R.K. kerkkoor St. Cecilia, maar zong doorgaans ook onder zijn werk! Het bedrijf werd door zijn oudste zoon Anton voortgezet en uitgebouwd tot de "Carrosserie- en tankwagenbouw Van den Dijssel". Zijn tweede zoon, André (1928-1992), was de oprichter en directeur van de Procar bedrijven.

Dirk van den Dijssel (1890-1952) was aanvankelijk wagenmaker en stukadoor. Later werkte hij als (grond)arbeider bij de Waterleiding. Hij trouwde in 1924 met Marie van der Velden, afkomstig van Vught. Dirk en Marie woonden enige tijd in Veldhoven waar hun oudste zoon werd geboren, maar keerden spoedig terug naar Soest, waar zij zich vestigden aan de Korte Brinkweg 35, het huis waarin eerder zijn oom Bart had gewoond.

Bart van den Dijssel (1891-1968) handelde in kolen en andere brandstoffen. In 1922 was hij getrouwd met Mie Kuijper, dochter van Piet Kuijper, landbouwer aan de Korte Brinkweg. Bart en Mie woonden met hun gezin aan het Kerkpad Zz, later Torenstraat 2e.

" Soester Kolenpark A v/d Dijssel" aan de Torenstraat. Van links naar rechts Piet van den Dijssel, Bert van den Dijssel en vader Bart van den Dijssel.

Anton van den Dijssel (1893-1974) werkte bij de Spoorwegen en woonde met zijn gezin in Zeist. Hij was in 1923 getrouwd met Antonia de Kruijff, dochter van timmerman Cornelis de Kruijff.

De vijfde zoon was Arie van den Dijssel (1894-1973). Deze vertrok naar Noord Brabant en was in 1917 in Vught getrouwd met Hendrika van der Velden, een ouders zuster van Marie, de vrouw van zijn broer Dirk.

Ook Ant van den Dijssel (1896-1979) vertrok zuidwaarts. Zij was in 1922 getrouwd met Piet Raijmakers en woonde op verschillende adressen in de provincies Limburg en Noord-Brabant. Piet werkte ondermeer als stukadoor, café-houder, koopman, fabrieksarbeider en stoelenmatter.
Gijs van den Dijssel (1900-1965) werkte net als zijn oudere broer Anton bij de N.S. Hij trouwde in 1920 met Aal van der Lugt en woonde met groot gezin in Den Dolder.

Met de jongste zoon wordt dit artikel afgesloten. Dat was Piet van den Dijssel (1901-1945). Piet werkte aanvankelijk thuis in de wagenmakerij maar werd later steenkolenhandelaar. In 1928 was hij getrouwd met Mina Vlug. Aanvankelijk woonden zij met hun kinderen aan de Beckeringhstraat, later in Baarn.

NOTEN :

GAS = GEMEENTE-ARCHIEF SOEST
HUA = HET UTRECHTS ARCHIEF

1. GAS, OUD ARCHIEF, INVNR. 165.
2. HUA, DORPSGERECHTEN, INVNR. 1911, FOL. 198VS, TRANSPORT DD SOEST 18.01.1774.
3. GAS, OUD ARCHIEF, INVNR. 37.
4. HUA, DORPSGERECHTEN, INVNR. 1913, FOL. 193VS, TESTAMENT TEN BEHOEVE VAN DIRK VAN DEN DIJSSEL EN JANNETJE JANSEN LOGT DD 30.7.1805.
5. HUA, NOT. ARCH., INVNR. 318 (NOT. F. PEN), AKTE 933.
6. HUA, NOT. ARCH., INVNR. 326 (NOT. F. PEN), AKTE 1628.

7. HUA, NOT. ARCH, INVNR. 444 (NOT. H. PEN), AKTE 5222.
8. ZIE VOOR DEZE BOERDERIJ OOK : VAN ZOYS TOT SOEST, JRG. 14, NR 4.
9. HUA, NOT. ARCH., INVNR. 437, (NOT. H. PEN), AKTE 4622.

OVERIGE GERAADPLEEGDE BRONNEN :

- REGISTERS VAN DE BURGERLIJKE STAND VAN DE GEMEENTE SOEST EN OMRINGENDE GEMEENTEN
- BEVOLKINGSREGISTERS VAN DE GEMEENTE SOEST.
- ARCHIEF BISDOM UTRECHT
- "VAN DEN DIJSSEL, TUSSEN DE WIELEN BOUWEN". SOESTER COURANT, WOENSDAG 19 MAART 1980, BLZ. 21.
- MONDELINGE OVERLEVERINGEN

****

IN HET VOLGENDE NUMMER:

In het herfstnummer 1999 kunt de navolgende artikelen verwachten:

- Het Hooge Huijs
- Schatten van het Gemeentehuis (slot)
- de Burgemeester (serie)
- Monumenten (serie)
- Van de Boekenplank
- ' onder de vloer in de oorlog'

U kunt het herfstnummer in september verwachten.

De leden van de Historische Vereniging Soest werken in een aantal werkgroepen om onderzoek te doen en gegevens vast te leggen. Voor nadere informatie kunt u met de contact-personen overleggen, t.w.

Werkgroep:

Archeologie :de heer J. van der Putten , telefoon 035 - 6018965
Genealogie :de heer W. Routers, telefoon 035 - 6010169
Mondelinge geschiedenis: de heer W.P. de Kam, telefoon 035 - 5880048
Contact Gemeentelijke Monumentencommissie:
de heer H. Gerth, telefoon 035 - 6016635
Contact Museum Oud Soest:
de heer A.J. van den Dijssel, telefoon 035 - 6027238

De contributie bedraagt fl. 35,00 per jaar
Betaling is mogelijk : - op de postrekening van de penningmeester Historische Vereniging Soest nr. 54 59 218
- dan wel op de bankrekening van de Vereniging bij de Rabobank te Soest, rek.nr. 3599.02.235 (Giro van de bank: 21 27 75)

Losse nummers : Verkrijgbaar bij de secretaris.
Leden fl. 5,00
Niet-leden fl. 10,00

INHOUDSOPGAVE ZOMERNUMMER 1999

	Blz.
Gemeentepenning van Soest	1
Van de voorzitter	2
Een onbekend Soester monument	4
Jhr. P.P. de Beaufort, burgemeester van Soest	6
Mondelinge geschiedenis van Soest en Soesterberg	9
De familie van den Dijssel - deel 2	11
Vooruitblik naar Herfstnummer 1999	20